

ประเทศไทยเรายังต้องการงานวิจัยอีกจำนวนมากที่จะนำมาใช้เพื่อผลิตขึ้นมาตอบสนองความต้องการของประเทศไทย คุณภาพของงานวิจัยและคุณภาพของปัจจัยที่เกือบเป็นประดีเด่นสู่ทั่วโลกที่สำคัญมาก คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ คำมีงบประมาณ จัดทำโครงการวิจัยและนวัตกรรมปัจจุบันจะเป็นส่วนสำคัญที่จะ ทำให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในห่วงโซ่อุปทาน “เทคโนโลยี” “นวัตกรรม” และ “ความสามารถ” ของ “ศักยภาพ” ที่ “ดี”

จัดทำวิชาชีพวิจัย และแนวทางปฏิบัติ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

รายงานวิชาชีพวิจัย
และแนวทางปฏิบัติ
ISBN 978-974-326-595-2

ราคา 50.00 บาท

จรายาวิชาชีพวิจัย และแนวทางปฏิบัติ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

จรรยาวิชาชีวิจัยและแนวทางปฏิบัติ.-- พิมพ์ครั้งที่ 2-- กรุงเทพฯ :
สำนักงาน..., 2555.

80 หน้า.

1. การวิจัย. I. ชื่อเรื่อง.

001.43

ISBN 978-974-326-595-2

(ส่วนลิขสิทธิ์)

พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 2,000 เล่ม พ.ศ. 2554

พิมพ์ครั้งที่ 2 จำนวน 2,500 เล่ม พ.ศ. 2555

พิมพ์ที่: โรงพยาบาลรามคำแหงมหาวิทยาลัย [5507-101/2,500(4)]

ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร. 02-215-3612, 02-218-3549-50

<http://www.cuprint.chula.ac.th>

คำนำ

จรายาวิชาชีพวิจัยและแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ “จัดทำมาตรฐานคุณภาพนักวิจัย” ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดย ศ.ดร.อังศุมาลย์ จันทร์ราษฎร์ และคณะ เป็นที่ปรึกษาดำเนินโครงการ ในการดำเนินงานได้มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวทางปฏิบัติที่แสดงถึงมาตรฐานการปฏิบัติงานโดยมุ่งหมายให้นักวิจัยใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ ที่แสดงถึงมาตรฐานการปฏิบัติในจรายาวิชาชีพที่เป็นไปตามหลักวิชาการและวิชาชีพวิจัย เพื่อนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานคุณภาพนักวิจัยของประเทศไทย สู่ระดับสากล เนื้อหาในจรายาวิชาชีพของนักวิจัยและแนวทางปฏิบัติแบ่งเป็น 5 ส่วนสำคัญ คือ (1) จรายาวิชาชีพของนักวิจัย และแนวทางปฏิบัติ (2) จรายาวิชาชีพในการทำวิจัยและแนวทางปฏิบัติ (3) แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยต่อผู้อื่นและหน่วยงาน (4) แนวทางปฏิบัติของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และ (5) การประพฤติผิดจรายาวิชาชีพวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ขอขอบคุณนักวิจัย คณะผู้ทรงคุณวุฒิ คณะที่ปรึกษา ผู้บริหารและผู้แทนหน่วยงานวิจัย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนด จรายาวิชาชีพวิจัยและแนวทางปฏิบัตินี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จรายาวิชาชีพวิจัยและแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัยตลอดจนผู้เกี่ยวข้องต่อไป

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ)

เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
วัตถุประสงค์	1
หลักการเบื้องต้น	1
นิยาม	3
จรายาวิชาชีพของนักวิจัย และแนวทางปฏิบัติ	15
- นักวิจัยพึงมีจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดี แก่ผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป	17
- นักวิจัยพึงทำวิจัยอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความเสียสละ ขยัน และอดทน	21
- นักวิจัยต้องมีอิสระทางวิชาการ โดยปราศจาก อคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย	21
- นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ พืช สัมคม คิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม	22
จรายาวิชาชีพในการทำวิจัย และแนวทางปฏิบัติ	25
- ก่อนการทำเนินงานวิจัย	27
- ระหว่างการทำเนินงานวิจัย	31
- หลังการทำเนินงานวิจัย	34
แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยต่อผู้อื่นและหน่วยงาน	39
- แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยต่อผู้ช่วยงานวิจัย	41
- แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยที่ปรึกษาของนักศึกษา	42

หน้า

- แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยต่อหน่วยงานต้นสังกัด	43
- แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยต่อแหล่งทุนวิจัย	46
แนวทางปฏิบัติของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	47
กับการวิจัย	
- แนวทางปฏิบัติของผู้อำนวยการหรือหัวหน้าชุดโครงการวิจัย	49
- แนวทางปฏิบัติของผู้จัดการหรือผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัย	50
- แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยง	51
- แนวทางปฏิบัติของผู้ประเมินข้อเสนอโครงการวิจัยและบทความวิจัย	52
- แนวทางปฏิบัติของบรรณาธิการ	54
- แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานต้นสังกัด	56
- แนวทางปฏิบัติของแหล่งทุนวิจัย	60
การประพฤติผลิตภณฑ์วิชาชีพวิจัย	65

ວັດຖາປະສົງຄໍ

ເພື່ອເປັນແນວທາງໃຫ້ນັກວິຈີຍຢືດເຖິງປະພຸດປົງບັດ ເພື່ອຮັກຫາ ແລະ ສົ່ງເສີມເກີຍຮົດຄຸນຫຼືເສີຍ ແລະ ສູນຂອງຄວາມເປັນນັກວິຈີຍທີ່ມີ ຄຸນກາພ ຮວມທັງມືຄຸນຮຽມແລະ ຈິຍຮຽມ ທຳໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງ ປະຊາຄມວິຈີຍທັງໃນປະເທດ ແລະ ວ່າງປະເທດ

ຫລັກການເບື້ອງຕັນ

1. ແນວທາງປົງບັດນີ້ ເປັນແກນຫຼືອຫລັກປົງບັດສຳຄັນ ທີ່ນັກວິຈີຍໃນທຸກສາສຕ່ຣີ ແລະ ສາຂາຄວາມຢືດເຖິງປົງບັດເປັນພື້ນສູານ ສ່ວນແນວທາງປົງບັດທີ່ເຂົາພາະເຈາະຈົງ ແລະ ມີຮາຍລະເຊີຍດຳກັນຫຼື ຕາມທີ່ກຳທັນໂດຍສາສຕ່ຣີ ແຕ່ລະສາຂານັ້ນ ຍ່ອມສາມຄວາມທີ່ນັກວິຈີຍໃນ ສາຂານັ້ນໆ ຈະຕຶກຫາແລະ ຍືດເຖິງປະພຸດປົງບັດຕາມເຫັນເຕີຍກັນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງປະຊາຄມວິຈີຍ

2. ນັກວິຈີຍພື້ນຍືດມັນ ແລະ ບໍ່ຮັງຄວາມຄູກຕ້ອງ ຕ້ອງຈັດ ທຳໂຄຮກການວິຈີຍ ແລະ ດຳເນີນງານວິຈີຍທີ່ໄມ່ຂັດຕ່ອງກູ່ໝາຍ ຄວາມມັນຄົງ ຄວາມສົງບເຮີຍບ້ອຍ ແລະ ຄືລ໌ຮຽມອັນດີຂອງປະຊານ ຮວມທັງ ຮະເບີຍບ້ອນບັນດັບທີ່ເກີຍວ່າ ເນື່ອກັບການວິຈີຍ ຜຶ້ງກຳທັນຫຼືໃໝ່ໃນ ປະເທດໄທ ຮວມถັ້ນປະເທດອື່ນທີ່ນັກວິຈີຍຈະໄປດຳເນີນງານວິຈີຍດ້ວຍ

3. ນັກວິຈີຍຕ້ອງແນໃຈວ່າ ກິຈກະນົມໃດໆ ໃນການທຳວິຈີຍທີ່ໃໝ່ ຄນຫຼືອສັດວີເປັນຫນ່ວຍທດລອງ ຕ້ອງດຳເນີນກາຣໂດຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບກາຣ ພຶກອບຮມໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຄອຍ່າງເພີ່ມພອ ເພື່ອປ້ອງກັນ ຄວາມຜິດພາດທີ່ອາຈເກີດຫຼື ແລະ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜລງນານວິຈີຍທີ່ມີຄຸນກາພ ແລະ ນ່າເຂົ້ອຄືອ ນ່າຍງານຕັນສັງກັດຂອງນັກວິຈີຍພື້ນສົ່ງເສີມ ແລະ

กระตุ้นจูงใจให้นักวิจัยและหน่วยงานวิจัยในสังกัด รวมทั้งผู้อื่นที่มีได้อยู่ในสังกัดแต่ทำวิจัยภายใต้การทำกับดูแลของหน่วยงาน ประพฤติปฏิบัติตามแนวปฏิบัตินี้ เพื่อ darmga ไว้ซึ่งมาตรฐานงานวิจัย ของหน่วยงาน และเพื่อให้ผลงานวิจัยของหน่วยงานและนักวิจัย เป็นที่ยอมรับของประชาคมวิจัยทั้งในและต่างประเทศ

นิยาม

การวิจัย (Research) หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ความจริงอย่างมีระบบ ตามระเบียบแบบแผนและวิธีการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในแต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ที่ตอบคำถามหรือปัญหาที่สนใจ หรือได้ข้อค้นพบใหม่ หรือแนวทางปฏิบัติใหม่ ที่ใช้แก้ปัญหา ปรับปรุงและพัฒนา กิจกรรมต่างๆ หรือเพื่อการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ หรือเพื่อนำไปตั้งกฎ ทฤษฎี ที่อธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ได้อย่างน่าเชื่อถือ เป็นที่ยอมรับทางวิชาการและวิชาชีพของประเทศฯ

กระบวนการวิจัย (Research process) หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าเป็นลำดับขั้นตอน มีระบบ ระเบียบ แบบแผน และวิธีการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับของศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ขั้นก่อนการดำเนินงานวิจัย ระหว่างการดำเนินงานวิจัย และหลังการดำเนินงานวิจัย จนถึงได้รายงานผลการวิจัย การเผยแพร่ผลงานวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

จรรยาวิชาชีพวิจัย (Research code of conduct) หมายถึง ประมวลหลักความประพฤติปฏิบัติที่แสดงถึงมาตรฐาน การปฏิบัติงาน (Standards of work performance) และ ความมีจริยธรรมการวิจัย (Research ethics) เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของความเป็นนักวิจัยในสาขาวิชาชีพของตน

แนวทางปฏิบัติ (Code of practice or best practice) หมายถึง แนวทางพื้นฐานในการประพฤติปฏิบัติของนักวิจัย ที่ถือ

เป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดควรยึดถือปฏิบัติ เพื่อรักษาไว้ซึ่งมาตรฐาน
แห่งวิชาชีพวิจัยและจริยธรรมการวิจัย

มาตรฐานวิชาชีพวิจัย (Research professional standards) หมายถึง ลักษณะที่ดีหรือที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบ
วิชาชีพวิจัยในศาสตร์และสาขาวิชาต่างๆ ที่ถือเป็นเกณฑ์เทียบ
กำหนดว่าเป็นผู้มีความประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องทั้งทางวิชาการ
และวิชาชีพ รวมทั้งความมีคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้ได้รับ¹
การยอมรับจากสถาบันหรือองค์กรหรือประชาคมวิจัยว่าเป็น²
แบบอย่างที่ดี

จริยธรรมการวิจัย (Research ethics) หมายถึง ประมวล
หลักประพฤติปฏิบัติที่ดีในการวิจัยที่นักวิจัยควรยึดถือปฏิบัติ เพื่อ³
ให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีคุณธรรมคือคุณงามความดี และมี⁴
จริยธรรมคือความถูกต้องด้วยศีลธรรม

จริยธรรมการวิจัยในคน (Research ethics involving
human subjects) หมายถึง ประมวลหลักประพฤติปฏิบัติที่ดี
ที่นักวิจัยควรยึดถือในการวิจัยเกี่ยวกับคน เพื่อปกป้องศักดิ์ศรี
สิทธิ สวัสดิภาพ ให้ความอิสระและความเป็นธรรมแก่ผู้รับการวิจัย

จริยธรรมการวิจัยในสัตว์ (Research ethics involving
animal subjects) หมายถึง ประมวลหลักประพฤติปฏิบัติที่ดี
ที่นักวิจัยควรยึดถือในการวิจัยเกี่ยวกับสัตว์ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐาน⁵
ของคุณธรรม จริยธรรม มุขยธรรม หลักวิชาการที่เหมาะสม
ไม่ขัดต่อกฎหมาย และมาตรฐานการดำเนินงานวิจัยที่เป็นที่ยอมรับ⁶
โดยทั่วโลก

ประชาคมวิจัย (Research community) หมายถึง กลุ่มชนนักวิจัยและผู้อยู่ในวงการวิจัยไม่ว่าศาสตร์ใดๆ ที่เข้าร่วมกันเป็นสังคม มีความสนใจ และติดต่อเกี่ยวกับห้องสัมพันธ์กัน รวมทั้งมีเจตนาaramณ์ร่วมกันในการทำและพัฒนางานวิจัย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการและการวิจัย รวมทั้งนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง และอื่นๆ ที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศและกิจกรรมระหว่างประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

นักวิจัย (Researcher or investigator) หมายถึง ผู้ใช้ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพดำเนินการศึกษาด้านความต้องการของผู้ระบบและตามระเบียบแบบแผนวิธีการวิจัย ที่เป็นที่ยอมรับในแต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้คำตอบในเรื่องหรือประเด็นที่สงสัยนักวิจัยต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้วยวิธีการแห่งปัญญา ได้รับการศึกษาอบรมอย่างเพียงพอ มีอิสระในการใช้วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ และมีจรรยาวิชาชีพวิจัย งานสำคัญที่นักวิจัยต้องรับผิดชอบคือ การออกแบบและวางแผนโครงการวิจัย รวมทั้งดำเนินงานวิจัยจนเสร็จสิ้นได้ผลงานวิจัยออกเผยแพร่สู่สาธารณะ

คณะวิจัย (Research team) หมายถึง กลุ่มนักวิจัยที่มาทำงานวิจัยร่วมกัน โดยนักวิจัยที่รับผิดชอบเป็นหัวหน้าคณะ เรียกว่า “นักวิจัยหลัก” ส่วนนักวิจัยในคณะเรียกว่า “นักวิจัยร่วม”

นักวิจัยหลัก (Principal researcher or investigator) หมายถึง ผู้เป็นหัวหน้าคณะวิจัย ที่มีบทบาทและความรับผิดชอบสำคัญในการคิดสร้างสรรค์ ออกแบบและวางแผนการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการวิจัย และการให้ข้อเสนอแนะในรายงาน

ผลการวิจัย รวมทั้งการบริหารโครงการวิจัยให้สัมฤทธิ์ผลตามกรอบเวลาที่กำหนดอีกด้วย

ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าชุดโครงการวิจัย (Research program director) หมายถึง ผู้เป็นหัวหน้ารับผิดชอบชุดโครงการหรือกลุ่มงานวิจัย ที่ควบคุมและกำกับโครงการวิจัยย่อย (project) ที่มีชื่อและวัตถุประสงค์โดยเฉพาะตั้งแต่ 2 โครงการขึ้นไป มีผู้ร่วมวิจัยแยกในแต่ละโครงการย่อย เพื่อใช้วิชาการและทักษะวิชาชีพร่วมทำงานวิจัยตามแผนและกระบวนการวิจัย จนแต่ละโครงการสัมฤทธิ์ผลและได้รายงานผลการวิจัยออกเผยแพร่ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าชุดโครงการวิจัยต้องเป็นนักวิจัยหลักอย่างน้อย 1 โครงการ

ผู้จัดการหรือผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัย (Research program manager/coordinator) หมายถึง ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลชุดโครงการวิจัย ที่โครงการวิจัยในชุดมีชื่อและวัตถุประสงค์แยกและเป็นอิสระแก่กัน นักวิจัยหลักของแต่ละโครงการจะเป็นผู้รับผิดชอบทางวิชาการและการบริหารโครงการวิจัยที่ตนเป็นหัวหน้าอยู่ ในขณะที่ผู้จัดการหรือผู้ประสานงานโครงการวิจัย จะรับผิดชอบทางการบริหาร และเป็นที่ปรึกษาแก่โครงการวิจัยต่างๆ ในชุดโครงการวิจัย ทำให้โครงการวิจัยทุกโครงการสัมฤทธิ์ผล และได้รายงานผลการวิจัยเพื่อเผยแพร่ภายในการอบรมเวลาที่กำหนด ผู้จัดการหรือผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัย อาจเป็นหรือไม่เป็นนักวิจัยหลักที่รับผิดชอบโครงการวิจัยใดในชุดโครงการก็ได้ หรือจะมีส่วนร่วมวิจัยในโครงการวิจัยใดหรือไม่ก็ได้

นักวิจัยที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยง (Mentor) หมายถึง นักวิจัยที่มีความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถเฉพาะทางสูง มีภาระหน้าที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ให้คำปรึกษาซึ่งกันและกัน ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและระเบียบวิธีวิจัยแก่นักวิจัยรุ่นใหม่

นักวิจัยที่ปรึกษาของนักศึกษา (Advisor) หมายถึง นักวิจัยที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของนักศึกษาในการทำวิจัย (หรือในสถาบันการศึกษาเรียกว่า “อาจารย์ที่ปรึกษา”) โดยนักศึกษาเป็นผู้คิดและวางแผนการวิจัย ดำเนินงานวิจัย วิเคราะห์และเขียนรายงานผล รวมทั้งข้อเสนอแนะในการวิจัย ขณะที่นักวิจัยที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ สอนงาน สนับสนุน และกำกับดูแลให้การวิจัยดำเนินไปจนสมฤทธิ์ผล

ผู้ช่วยงานวิจัย (Research support staff) หมายถึง ผู้ที่รับผิดชอบทำงานในโครงการวิจัยในส่วนที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ ผู้ช่วยวิจัย (Research assistant) เจ้าหน้าที่ทางเทคนิค นักศึกษาที่รับจ้างทำงานในโครงการวิจัย และบุคคลอื่นที่มิใช่นักวิจัย แต่ทำหน้าที่สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เช่น สัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล แจกแจงและวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการทางสถิติ ช่วยงานธุรการและบริหารจัดการโครงการวิจัย เป็นต้น เพื่อทำให้งานดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อยไม่ติดขัด จนโครงการวิจัยล้ม塌หรือผล

ผู้รับการวิจัย (Participant/Respondent/Subject/Target Audience/Sample) หมายถึง บุคคลผู้เป็นอาสาสมัครหรือยอมตนเข้ารับการวิจัยในโครงการวิจัยที่เกี่ยวกับคน

ผู้ประเมิน (Reviewer) หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง หรือมอบหมายให้เป็นผู้ประเมินประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือทั้งสองประเภท ดังนี้ (1) ผู้ประเมินข้อเสนอโครงการ (Project proposal) ที่ขอรับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนวิจัย กับ (2) ผู้ประเมินบทความ หรือรายงานวิจัย (Research article) ที่จะตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ

บรรณาธิการ (Editor) หมายถึง ผู้ทำหน้าที่คัดกรองและตรวจสอบบทความหรือรายงานวิจัย ที่จะตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร ซึ่งโดยทั่วไปบรรณาธิการจะแต่งตั้งผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ และทักษะตรงตามสาขาวิชาระดับสูง เนื่องในบทบาทวิจัย ให้เป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ประเมิน (Peer review) และรายงานผลการประเมินเป็นลายลักษณ์อักษรให้บรรณาธิการทราบเพื่อพิจารณาตัดสินใจต่อไป ขอบข่ายความรับผิดชอบของบรรณาธิการให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยวารสารนั้น

หน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัย (Responsible agency/organization) หมายถึง หน่วยงาน หรือสถาบัน หรือองค์กร ที่มีการวิจัยด้านต่างๆ และเป็นที่ชึ้นนำกิจกรรมและคณานักวิจัยสังกัด หรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ หรือดำเนินงานวิจัยภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานอยู่ในช่วงที่มีการดำเนินงานวิจัยนั้นจนเสร็จสิ้นโครงการ

แหล่งทุนหรือผู้ให้ทุนวิจัย (Funding source or Donor) หมายถึง หน่วยงาน หรือองค์กร หรือบุคคลผู้ให้ทุนสนับสนุน โครงการวิจัย ซึ่งมีหน้าที่ในการคัดเลือกข้อเสนอโครงการวิจัย และอนุมัติโครงการวิจัย รวมทั้งกำหนดข้อบัญญัติต่างๆ เพื่อประกันความมีมาตรฐานในการดำเนินงานวิจัยอย่างถูกต้องและมีการประพฤติ

ปฏิบัติที่ไม่ขัดต่อจรรยาวิชาชีพวิจัยที่กำหนดไว้ รวมทั้งควบคุม และกำกับเพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปตามข้อตกลง หรือ สัญญาที่ได้มีการลงนามให้ความเห็นชอบร่วมกันแล้วนั้นด้วย นอกเหนือนี้ยังรวมถึงการควบคุมการใช้งบประมาณสำหรับกิจกรรม ต่างๆ ในโครงการวิจัยเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลง และการส่ง รายงานการวิจัยตามกรอบเวลาที่กำหนด

ข้อตกลงหรือสัญญา (Contract) หมายถึง ข้อตกลงที่ทำขึ้น เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งระบุวันที่และลงนามโดยผู้เกี่ยวข้องดังแต่ สองฝ่ายขึ้นไป เช่น แหล่งทุนกับนักวิจัยหรือหัวหน้าคณาจารย์ แหล่งทุนกับหน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัยหรือหัวหน้าคณาจารย์ แหล่งทุนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการวิจัย เป็นต้น เพื่อทำ ความตกลงในรายละเอียดการมอบหมายหน้าที่ การแจกแจงงาน และความรับผิดชอบ และหากเหมาะสมอาจระบุข้อตกลงทาง การเงินด้วย ข้อเสนอโครงการวิจัยอาจใช้เป็นพื้นฐานของสัญญาได้

ข้อเสนอโครงการวิจัย (Research proposal or Protocol) หมายถึง เอกสารซึ่งนักวิจัยได้จัดทำขึ้นก่อนที่จะทำวิจัย เพื่อเป็น ข้อมูลให้ผู้เกี่ยวข้องทราบว่าจะทำวิจัยเรื่องอะไร ด้วยวัตถุประสงค์ อะไร และจะทำอย่างไรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ข้อเสนอ โครงการวิจัยจะใช้เป็นหลักฐานขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก แหล่งทุนด้วย โครงการสร้างของข้อเสนอโครงการมักเป็นไปตาม ความต้องการหรือที่กำหนดโดยหน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัย หรือแหล่งทุน โดยทั่วไปประกอบด้วย ชื่อเรื่อง หลักการและเหตุผล (ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย) วัตถุประสงค์ ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

กรอบแนวคิดของการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น นิยามศัพท์ เอกสารอ้างอิง ประวัติของผู้วิจัย และรายละเอียดอื่นๆ ที่จำเป็น

การเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการวิจัย
(Management of research data and materials) หมายถึง การเก็บรักษาข้อมูล หลักฐาน และเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการวิจัย เช่น ข้อมูลดิบ แผนการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษา วิจัย ข้อมูลการติดต่อสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ เป็นต้น ให้เป็นระบบระเบียบ อยู่ในสภาพดี ปลอดภัย ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยหน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัย แหล่งทุนวิจัย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือตามระยะเวลาที่เหมาะสมกับประเภทของข้อมูล ทั้งนี้เพื่อความโปร่งใส สะดวกในการค้นหา และความพร้อมให้ตรวจสอบหากมีการร้องขอ

ความเป็นผู้นิพนธ์ (Authorship) หมายถึง การเป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการผลิตผลงานทางปัญญา ไม่ว่าจะในด้านแนวคิด การออกแบบวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ การร่างรายงานผลการวิจัย (ทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน) การตรวจแก้และปรับปรุงร่างรายงานผลการวิจัย ผู้มีส่วนร่วมเหล่านี้ ถือว่ามีคุณสมบัติในความเป็นผู้นิพนธ์ทุกความหรือรายงานผลการวิจัย แต่ไม่รวมถึงหัวหน้าหน่วยงาน ผู้ให้คำปรึกษาทั่วไปในการวิจัย ผู้ช่วยทุน ผู้ชี้แนะหรือช่วยให้เข้าถึงแหล่งข้อมูล ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้รวบรวมเอกสารอ้างอิง ผู้ช่วยวิจัย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยหรือผู้รับการวิจัยบุคคลหรือองค์กรที่ช่วยให้ได้รับความสะดวก และผู้ช่วยงาน

ธุรการต่างๆ บุคคลและองค์กรเหล่านี้สมควรได้รับเกียรติในการเป็นผู้มีส่วนสนับสนุนในการสร้างผลงานวิจัย ด้วยการระบุชื่อไว้ในกิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)

บทความหรือรายงานวิจัยต้องไม่มีการละเมิดสิทธิ์ความเป็นผู้นิพนธ์ คือต้องใส่ชื่อผู้มีส่วนร่วมในการผลิตผลงานวิจัยให้ครบถ้วนไม่เพิ่มเติมชื่อผู้ที่ไม่ได้มีคุณสมบัติเป็นผู้นิพนธ์ (Guest or Honorary และ Planned authorship) เข้าไป (โดยเจ้าตัวอาจทราบหรือไม่ทราบ) หรือไม่ใส่ชื่อผู้สมควรเป็นผู้นิพนธ์ไว้ด้วย (Denial of authorship) หรือใส่ชื่อผู้ไม่สมควรเป็นผู้นิพนธ์แทนตัวกาวิจัยเอง (Relinquished authorship) หรือระบุชื่อนักวิจัยเป็นผู้นิพนธ์ทั้งๆ ที่ผู้อื่นเป็นผู้เขียนผลงานให้ (ดังที่เรียกว่า “ความเป็นผู้นิพนธ์偽ghost authorship” Ghost authorship)

ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) หมายถึงผลงานอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ ได้แก่ งานอันเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ การประดิษฐ์ทั้งที่ขอรับสิทธิบัตรได้และไม่ได้ องค์ความรู้ ข้อมูลทางด้านเทคนิค สิทธิ์แบบผลิตภัณฑ์ เครื่องหมายการค้า แบบผังภูมิของวงจรรวม ความลับทางการค้า พนธุพืชใหม่ สิ่งบ่งชี้ทางกฎหมาย แล้วผลิตผลที่ได้จากการวิจัย

ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest) หมายถึง การมีความขัดแย้งกันในเรื่องของผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม หรือผลประโยชน์ระหว่างผู้ร่วมในคณะกรรมการวิจัย หรือผลประโยชน์ระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย หรือการที่มีบุคคลใดก็ตามได้รับผลประโยชน์จากโครงการวิจัยแล้ว

ยังได้รับผลประโยชน์จากการอื่นที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการวิจัย และรายงานการวิจัยอีกด้วย จึงถือว่าเป็นผลประโยชน์ซ้อนที่บุคคลนั้นไม่สมควรจะได้รับ เพราะอาจถูกพิจารณาว่าทำให้เกิดอคติหรือความล้าเอียง ทำให้วัตถุประสงค์ของการวิจัยเบี่ยงเบนไปจากที่กำหนดไว้เดิม หรือทำให้เป็นการขัดขวางต่อการดำเนินงานวิจัยให้เป็นไปตามแผนและวัตถุประสงค์ หรือทำให้เกิดการกระทบกระหั้นระหว่างบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง อันเป็นผลทำให้เกิดความย่อหย่อนในการดำเนินงานวิจัยและรายงานการวิจัย รวมทั้งกระบวนการต่อสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

การประพฤติดจรรยาบรรณวิชาชีพวิจัย (Misconduct) หมายถึง การกระทำการผิด หรือการละเมิด ฝ่าฝืน หรือการประพฤติปฏิบัติที่บัดต่อหลักความประพฤติอันเหมาะสม ที่ผู้ประกอบวิชาชีพวิจัยพึงยึดถือปฏิบัติ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของประชาคมวิจัย

การคัดลอกผลงาน หรือแอบอ้างความคิดเห็นของผู้อื่นมาเป็นของตน หรือการลอกเลียนวรรณกรรม (Plagiarism) หมายถึง การนำแนวคิด งานหรือผลงานของผู้อื่นไปใช้เสื่อมอ่อนว่าเป็นของตนโดยไม่มีการอ้างอิงถึงแหล่งที่มาหรือให้เกียรติเจ้าของเดิม หรือปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้ชัดแจ้ง ทำให้บุคคลอื่นเข้าใจผิดว่าเป็นของตน

การคัดลอกผลงานของตนเอง (Self-plagiarism) หมายถึง การคัดลอกหรือนำผลงานที่เหมือนเดิมหรือเกื้อหนุนเหมือนเดิมของตนเองกลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีการอ้างถึงผลงานเดิมของตนนั้นทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากความถูกต้องเป็นจริง และอาจเกิดความสับสนในการอ้างอิงได้

การปลอมแปลงข้อมูล (Falsification) หมายถึง การปกปิด บิดเบือน หรือทำให้ผิดไปจากความจริง โดยการตัดตอน หรือ เพิ่มเติม หรือตัดแบ่ง ปัจจุบันแต่งแก้ไขข้อมูล ข้อความ หรือการ ปฏิบัติอื่นใดในกระบวนการวิจัยและรายงานข้อค้นพบจากการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามข้อสรุปที่นักวิจัยต้องการ

การสร้างข้อมูลเท็จหรือการสกัดสร้างขึ้นแต่ง (Fabrication) หมายถึง การสร้างข้อมูลเท็จ การจงใจบันแต่งข้อมูลทำให้ผิดไป จากความเป็นจริงที่พบจากการวิจัย การหลอกเลี่ยงที่จะนำเสนอ เรื่องหรือสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง

จرجรยावิชาชีพของนักวิจัย
และแนวทางปฏิบัติ

จตุรยาวิชาชีพของนักวิจัย และแนวการปฏิบัติ

นักวิจัยพึงมีจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ร่วมงาน และบุคคลทั่วไป พึงทำวิจัยอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความเสียสละ บยัณ และอดทน ต้องมีอิสรภาพทางวิชาการโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการวิจัย ต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษา วิจัย ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ พืช สัมคม ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม

1. นักวิจัยพึงมีจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป

นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีใจเปิดกว้างทางความคิด ปราศจากอคติ มีความยุติธรรม และมีความประพฤติอันดีงามสมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่

แนวทางปฏิบัติ

1.1 นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

1.1.1 มีความซื่อสัตย์ในทุกขั้นตอนของกระบวนการวิจัย ตั้งแต่ก่อนการดำเนินงานวิจัย ระหว่างการดำเนินงานวิจัย และหลังการดำเนินงานวิจัย รวมถึงการเผยแพร่องานวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1.2 ให้เกียรติผู้อื่น โดยการอ้างถึงบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลหรือแหล่งที่มาของข้อมูล ความคิดเห็น ผลงาน และถ้อยคำที่นำมาใช้ในงานวิจัยอย่างถูกต้อง ชัดเจน และครบถ้วน

1.1.3 ไม่ระบุชื่อหัวหน้าหน่วยงานหรือบุคคลใดเป็นที่ปรึกษา หรือผู้ร่วมโครงการวิจัย โดยไม่ได้รับคำยินยอมจากบุคคลนั้นก่อน

1.1.4 เสนอข้อมูลและแนวคิดโดยสุจริต เปิดเผยและตรงไปตรงมา ในข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อบรรลุผล

1.1.5 ไม่ขอรับทุนช้าช้อน เว้นแต่จะได้รับคำยินยอมจากแหล่งทุนให้กระทำได้ และต้องแจ้งให้แหล่งทุนทราบด้วย

1.1.6 ไม่จงใจเบลี่ยนแปลงรายละเอียดปลีกย่อยในข้อเสนอโครงการวิจัยให้แตกต่างกัน โดยหวังให้เข้าใจว่าเป็นคนละโครงการกัน เพื่อยืนยันวิจัยจากหลายแห่ง

1.1.7 ไม่จ้างงานให้ผู้อื่นทำวิจัยให้ แล้วระบุชื่อตนเองเป็นผู้ทำวิจัยและผู้นิพนธ์

1.1.8 ไม่สร้างผลงานวิจัยอันเป็นเท็จ โดยใช้ข้อมูลที่ไม่ได้เก็บรวบรวมมาจริง และวิเคราะห์สรุปผลให้เป็นไปตามความประسنค์

1.1.9 ไม่ใส่ชื่อบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัยโดยหวังใช้ตำแหน่งหรือชื่อเสียงของบุคคลนั้น เพื่อเพิ่มโอกาสให้ได้รับทุนวิจัย หรือเพื่อจูงใจให้สำนักพิมพ์หรือวารสารตีพิมพ์บทความหรือรายงานวิจัย

1.2 นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบ

1.2.1 ปฏิบัติตามพันธกรณีหรือข้อตกลงในสัญญาที่ได้ลงนามไว้แก่แหล่งทุนและหน่วยงานต้นสังกัด

1.2.2 ไม่ลงทะเบียนหรือยกเลิกการดำเนินงานวิจัยโดยไม่มีเหตุผลอันควร

1.2.3 มีความรับผิดชอบในผลงานวิจัย โดยคำนึงถึงประโยชน์ทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งผลที่จะเกิดแก้สังคม เป็นหลัก ไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การทำลายผู้อื่น และบิดเบือนความจริง เป็นต้น

1.3 นักวิจัยต้องมีใจเปิดกว้างทางความคิด

1.3.1 ยินดีรับฟังข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น ข้อติชม และคำวิจารณ์เชิงวิชาการจากเพื่อนร่วมงานและผู้อื่น ด้วยใจที่เป็นกลาง

1.3.2 แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ผลงานของผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ ปราศจากอคติ มีเหตุผลตามมาตรฐานทางวิชาการ และไม่ลบหลู่นักวิจัยอื่น

1.4 นักวิจัยต้องมีความยุติธรรม

1.4.1 มีความเป็นธรรมในการให้น้ำหนักความรับผิดชอบในระหว่างผู้ร่วมวิจัยเกี่ยวกับเนื้องาน การกำหนดชื่อเรื่อง และจำนวนบทความวิชาการที่จะตีพิมพ์ รวมทั้งสิทธิที่จะได้รับในความเป็นผู้นิพนธ์ร่วมในผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ โดยมีการตกลงที่ชอบด้วยเหตุผล และยอมรับกันในคณะวิจัย

1.4.2 มีความโปร่งใสในการแบ่งค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยในระหว่างผู้ร่วมวิจัย จัดสรรวัสดุ ครุภัณฑ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกอย่างเพียงพอ เพื่อให้ผู้ร่วมวิจัยสามารถทำงานวิจัยในส่วนที่แต่ละคนรับผิดชอบได้ด้วยความสามารถ จัดสรรค่าตอบแทน สิทธิหรือ

ผลประโยชน์ที่ได้ (ถ้ามี) ให้ผู้ร่วมวิจัยอย่างเที่ยงธรรมและเป็นที่ยอมรับด้วยเหตุและผล

1.4.3 ไม่นำส่วนหนึ่งส่วนใดของ การวิจัยที่ได้ทดลอง และดำเนินงานร่วมกันในคณะวิจัย เช่น ข้อมูลหรือตัวอย่างที่ศึกษา กระบวนการวิจัย หรือผลลัพธ์ เป็นต้น ไปใช้ประโยชน์ในประเด็นอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน อาทิ ขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนอื่น ตีพิมพ์รายงานวิจัยโดยระบุเฉพาะชื่อตนเป็นผู้นิพนธ์ จดสิทธิบัตร โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะวิจัย และหัวหน้าโครงการวิจัย

1.5 นักวิจัยต้องปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ร่วมวิจัย

1.5.1 ประพฤติตามเป็นคนดี มีคุณธรรม สมควรแก่ ตำแหน่งหน้าที่

1.5.2 เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักวิจัยอื่นๆ ในการคิด ค้นคว้า หาเหตุผลในการทำวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรม ที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการ วิชาชีพ การวิจัยและพัฒนา

1.5.3 คงไว้ซึ่งความถูกต้องและเที่ยงธรรม ไม่ประนีประนอมจนทำให้ผลงานวิจัยด้อยคุณค่า

1.5.4 พัฒนาบทบาทของตนให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น และส่งเสริมให้ผู้ร่วมวิจัยในคณะและนักวิจัยอื่นๆ พัฒนาความรู้ ความสามารถในการวิจัย ให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์ในการ สร้างสรรค์ความรู้ ที่แนะและแก้ปัญหา รวมทั้งพัฒนาสังคมและ ประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

1.5.5 กระตุนจูงใจให้ผู้ร่วมวิจัยในโครงการปฏิบัติ ตามและรักษาไว้ซึ่งจรรยาวิชาชีพวิจัย

2. นักวิจัยพึ่งทำวิจัยอย่างเต็มความสามารถด้วยความเสียสละ ขยัน และอดทน

นักวิจัยต้องหุ่มเหตุทำวิจัยอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความขยันและอดทน อุทิศเวลาเพื่อการวิจัยอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามวัตถุประสงค์ภายในกรอบเวลาที่กำหนด

แนวทางปฏิบัติ

2.1 หุ่มเหตุความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในศาสตร์ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่วิจัย เพื่อให้งานวิจัยก้าวหน้า ได้ผลงานที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของประชาคมวิจัย

2.2 อุทิศเวลาเพื่อการวิจัยอย่างต่อเนื่องเพียงพอ และด้วยความขยันและอดทน เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามวัตถุประสงค์ภายในกรอบเวลาที่กำหนด

2.3 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างความเข้าใจในงานวิจัยกับผู้ร่วมงานและนักวิจัยอื่นๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่งานวิจัย และสร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ผลงานวิจัยเกิดประโยชน์ทางวิชาการ วิชาชีพ และสังคมมากยิ่งขึ้น

3. นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ไม่ยอมสูญเสียเสรีภาพ

ทางวิชาการ ต้องนำเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง และเสนอแนะอย่างตรงไปตรงมา โดยปราศจากอคติ

แนวทางปฏิบัติ

3.1 มีอิสระทางความคิด และเสรีภาพทางวิชาการในการทำงานวิจัย เพื่อรักษามาตรฐานวิชาการ วิชาชีพ และจริยธรรมรวมทั้งเกียรติคุณของนักวิจัย

3.2 ไม่ยอมให้ผลประโยชน์ทางการเงิน และผลประโยชน์ทับซ้อนอื่นใด มาทำให้สูญเสียเสรีภาพทางวิชาการ หรือมาทำให้การดำเนินงานวิจัย และการรายงานผลการวิจัยเบี่ยงเบนหรือผิดไปจากความเป็นจริง

3.3 รายงานข้อค้นพบจากการวิจัยตามความเป็นจริง และเสนอแนะด้วยแนวคิดที่เปิดเผย ตรงไปตรงมา และปราศจากอคติ

3.4 ไม่เผยแพร่ผลงานวิจัยโดยขยายผลเกินความเป็นจริง และต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดตามมา จากการนำเสนอรายงานการวิจัยสู่สาธารณะทั่วไป

4. นักวิจัยต้องมีความรับพัฒนาต่อสิ่งที่ศึกษาไว้จัยไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ พืช สัมคม ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม

นักวิจัยต้องทำวิจัยด้วยจิตสำนึកว่า จะไม่ก่อให้เกิดอันตราย หรือความเสียหายต่อสิ่งที่ศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ต้องดำเนินการวิจัยอย่างรอบคอบ ระมัดระวัง และเปี่ยมด้วยคุณธรรม

ในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช สัมคม ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติ

4.1 พึงตระหนักรว่าง การใช้คนหรือสัตว์เป็นหน่วยทดลอง ต้องกระทำในกรณีที่ไม่มีทางเลือกอื่นเท่านั้น

4.2 ดำเนินงานวิจัยด้วยสติปัญญา ความรอบคอบ ระมัดระวัง และเปี่ยมด้วยคุณธรรมในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช สัมคม ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร ธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม โดยต้องป้องกันอันตรายหรือความเสียหายในทุกขั้นตอน และ ทุกระยะของการวิจัย และต้องรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดแก่สิ่งที่ศึกษา รวมทั้งที่จะเกิดแก่ตนเองด้วย

4.3 มีมาตรการในการดูแล จัดเก็บ รักษาสิ่งที่ใช้ในการศึกษาหรือทดลอง และป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อโรค แมลง การแพร่กระจายของพืชหรือสิ่งมีชีวิตอื่นที่ถูกดัดแปลงทางพันธุกรรม multiplic และอื่นๆ รวมทั้งมีมาตรการในการกำจัด multiplic ของเสีย และสิ่งที่อาจเป็นอันตรายใดๆ อันเป็นผลมาจากการศึกษาหรือทดลอง เพื่อมิให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อคน สัตว์ พืช สัมคม ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

จารยावิชาชีพในการทำวิจัย
และแนวทางปฏิบัติ

จตรรยาวิชาชีพในการทำวิจัย และแนวทางปฏิบัติ

นักวิจัยพึงใช้ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบและตามระเบียบแบบแผนวิธีการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับของศาสตร์ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่วิจัย ตั้งแต่ขั้นก่อนการดำเนินงานวิจัย ระหว่างการดำเนินงานวิจัย และหลังการดำเนินงานวิจัย จนถึงการนำเสนอผลงานวิจัยอุ่นแผ่นดินสู่สาธารณะ ในวงกว้าง โดยรักษามาตรฐานการปฏิบัติงานและจริยธรรมการวิจัยอย่างเคร่งครัด

1. ก่อนการดำเนินงานวิจัย

นักวิจัยควรเขียนโครงการวิจัยในสาขาที่ตนถนัด และมีความรู้ความสามารถเพียงพอ ต้องให้เกียรติและอ้างถึงนักวิชาการหรือแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานจริยธรรมการวิจัยในคนหรือในสัตว์ มีความโปร่งใสในการเสนอโครงการเพื่อขอรับทุนวิจัย ต้องศึกษาข้อตกลงหรือสัญญาโครงการวิจัยอย่างรอบคอบและถี่ถ้วน รวมทั้งแจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบก่อนที่จะลงนามในข้อตกลงหรือสัญญา เพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกันระหว่างนักวิจัย หน่วยงานต้นสังกัด และแหล่งทุนวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

1.1 ไตรてるของหาหัวข้อวิจัยด้วยความรอบคอบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเสริมสร้างองค์ความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการ การแก้ปัญหา และประโยชน์สุขของสังคมและประเทศชาติ

1.2 มีความเป็นกลางทางวิชาการ และไม่ดำเนินการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ในการโจมตี หรือทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย

1.3 ศึกษาและเบี่ยง กฎหมายที่ เกี่ยวนี้ และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยของหน่วยงานต้นสังกัด และที่เกี่ยวกับการทำทุนวิจัยของแหล่งทุนอย่างละเอียดรอบคอบ ก่อนนำเสนอด้วยการวิจัยเพื่อขอรับทุนสนับสนุน เพื่อป้องกันความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

1.4 เพียนโครงการวิจัยในสาขาที่ตนถนัด มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิจัยให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และได้มาตรฐานทั้งทางวิชาการและการวิจัย

1.5 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำวิจัยอย่างพอเพียง ก่อนลงมือเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย

1.6 ให้เกียรติและอ้างถึงนักวิชาการเจ้าของข้อมูล หรือแหล่งที่มาของข้อมูล แนวคิด ผลงาน และถ้อยคำที่นำมาใช้ในการเขียนโครงการวิจัย ต้องไม่แอบอ้าง หรือสร้างข้อมูลเท็จ หรือปลอมแปลงข้อมูล หรือนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน หรือกระทำการใดๆ ที่ทำให้แหล่งทุนเกิดความเข้าใจผิดไปจากความเป็นจริง

1.7 ออกแบบและวางแผนการวิจัยหรือทดลองอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และระเบียบวิธีการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับของศาสตร์ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่วิจัย

1.8 ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานจริยธรรมการวิจัยในคน โดยต้องเสนอข้อเสนอโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน ให้

คณะกรรมการจิริยารัฐการวิจัยในคน (หรือในชื่อเรียกอย่างอื่น) เพื่อรับรองหรือให้ความเห็นชอบก่อนยื่นเสนอต่อแหล่งทุนวิจัย

1.9 ขอรับคำยินยอมจากผู้รับการวิจัย หรือผู้แทนโดยชอบธรรมที่สามารถปกป้องผลประโยชน์ของผู้รับการวิจัยได้ เช่น บิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติ หน่วยงานที่ดูแล เป็นต้น ก่อนเริ่มดำเนินงานวิจัย ทั้งนี้นักวิจัยต้องเบิดโอกาสให้ผู้รับการวิจัย มีอิสระในการตัดสินใจเข้ารับการวิจัย หรือถอนตัวจากการวิจัย ได้ตามต้องการ

1.10 ตระหนักถึงผลการวิจัยที่แม่นยำ โดยใช้สัตว์ทดลองจำนวนน้อยที่สุด ทั้งนี้ต้องเสนอข้อเสนอโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับสัตว์ ต่อคณะกรรมการจิริยารัฐการวิจัยในสัตว์ (หรือในชื่อ เรียกอย่างอื่น) เพื่อรับรองหรือให้ความเห็นชอบ ก่อนยื่นเสนอต่อ แหล่งทุนวิจัย

1.11 ขออนุญาตเจ้าของลิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัย ให้ได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร ก่อนใช้ทรัพย์สินทางปัญญานั้นเพื่อประโยชน์ในการศึกษาด้านคว้า หรือทดลอง

1.12 ระบุสถานที่ที่จะดำเนินการวิจัยอย่างชัดเจน โดยเฉพาะ งานวิจัยที่ต้องใช้คนหรือสัตว์เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.13 ระบุช่วงเวลาในการทำวิจัยในแต่ละขั้นตอนของ กระบวนการวิจัย และระยะเวลาทั้งหมดที่จะใช้ในการทำวิจัยอย่าง ชัดเจน

1.14 มีความໂປ່ງໄສໃນກາຮເສນອໂຄຮກ ເພື່ອຂອ້ວນທຸນວິຈີຍ
ໄນປຶດບັງຫຼືອຳພຣາງວັດຖຸປະສົງຄົມທີ່ແທ້ຈິງຂອງກາຮວິຈີຍ ແລະ
ຕົ້ນເສນອຂໍ້ມູນແລະແນວຄົດອ່າງເປີດເຜີຍຕຽງໄປຕຽນມາໃນຂໍ້ເສນອ
ໂຄຮກວິຈີຍ

1.15 ຕຶກຂາແລະທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຂ້ອຕກລົງຫຼືອສັນນູາໂຄຮກ
ວິຈີຍອ່າງຮອບຄອບແລະຄື້ຄ້ວນ ວ່າໄໝ່ຂັດກັບມາຕຣູ້ານທາງວິຊາກາຮ
ແລະຈະຮຍາວິຊາເພື່ອວິຈີຍ ຮວມທັງອູ້ໃນວິສັຍແລະຄວາມສາມາຮັດທີ່
ນັກວິຈີຍຈະກະທຳໃຫ້ສໍາເຮົາໄດ້ໂດຍມີສະຫະທາງຄວາມຄົດ ກ່ອນທີ່ຈະມີ
ກາຮລົງນາມໃນຂ້ອຕກລົງຫຼືອສັນນູາກັບແຫລ່ງທຸນວິຈີຍ

1.16 ແຈ້ງໃຫ້ໜ່ວຍງານຕົນສັງກັດທ່ານກ່ອນທີ່ຈະລົງນາມ
ໃນຂ້ອຕກລົງຫຼືອສັນນູາ ໃຫ້ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈຕຽງກັນຮະໜວ່າງນັກວິຈີຍ
ໜ່ວຍງານຕົນສັງກັດ ແລະຜູ້ໃຫ້ທຸນເກີຍກັບເຈື່ອນໄຟແລະຂ້ອປົງປັບຕິຕ່າງໆ
ໃນຂ້ອຕກລົງ ຫຼືອສັນນູາ ເພື່ອໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍຢືດຄືອປົງປັບຕິຕາມ ແລະ
ປົກປັ້ງສິທິປະໄຕໂຍ່ໜົນຂອງຕົນ ຮວມທັງດຳເນີນກາຮໃຫ້ເປັນໄປຕາມ
ຮະບັບຂອງໜ່ວຍງານວ່າດ້ວຍກາຮວິຈີຍ

2. ระหัวงการดำเนินงานวิจัย

นักวิจัยต้องแฝงใจว่า เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล มีความถูกต้องตามหลักวิชาการและระเบียบวิธีวิจัย เป็นที่ยอมรับของศาสตร์ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่วิจัยนั้น ต้องปฏิบัติต่อคนและสัตว์ที่ใช้ในการศึกษาหรือทดลองด้วยความเมตตา เก็บรักษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการวิจัยอย่างเป็นระบบระเบียบและปลอดภัย พร้อมรับการตรวจสอบทุกรายละเอียดของการดำเนินงานวิจัย ต้องดำเนินงานวิจัยตามข้อตกลงในสัญญาอย่างเคร่งครัด และรายงานความก้าวหน้าตามกรอบเวลาที่กำหนดไม่นำข้อมูลที่รวบรวมได้ไปใช้ประโยชน์อื่นๆ นอกเหนือจากที่ระบุในข้อตกลงหรือสัญญา ต้องระงับและพร้อมยุติการดำเนินงานวิจัยทันทีที่พบว่างานวิจัยของตนมีผลกระทบต่อสาธารณะนิสิ่งแวดล้อม หรือความมั่นคงของประเทศไทยอย่างรุนแรง และโดยมีได้คาดคิดมาก่อน

แนวทางปฏิบัติ

- 2.1 ไม่มีอคติในการเลือกกลุ่มตัวอย่างหรือผู้รับการวิจัย
- 2.2 ตรวจสอบให้แน่ใจว่ากระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
- 2.3 ใช้เครื่องมือและวิธีการในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและระเบียบวิธีวิจัย ที่เป็นที่ยอมรับของศาสตร์ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่วิจัย
- 2.4 ไม่ใช้สินค้าหรือบริการ หรือใบสำคัญซึ่งถือเป็นหลักฐาน

ว่าจะมีการจ่ายค่าตอบแทนหรือได้รับสิ่งใดๆ เป็นการตอบแทนเพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้รับการวิจัยร่วมมือในการตอบหรือให้ข้อมูลหรือเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการวิจัยตามที่นักวิจัยต้องการ

2.5 ไม่มีคติในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การแปลผล การวิจารณ์ การสรุปผล และการให้ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.6 ดูแลปกป้องสิทธิประโยชน์ และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยหรือทดลอง ไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของผู้รับการวิจัย เว้นแต่จะได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้รับการวิจัย หรือผู้แทนโดยชอบธรรม

2.7 ปฏิบัติต่อคนและสัตว์ที่ใช้ในการศึกษาหรือทดลองด้วยเมตตาธรรม ต้องป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นอย่างเต็มความสามารถ โดยไม่คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ทางวิชาการ จนเกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่คนหรือสัตว์ที่ใช้ในการศึกษาหรือทดลอง

2.8 จดบันทึกข้อมูลรายละเอียดในการวิจัยอย่างถี่ถ้วน และมีมาตรการในการเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการวิจัยอย่างเป็นระบบระเบียบและปลอดภัย เพื่อトン葱เองและผู้ร่วมวิจัยได้ใช้ประโยชน์ และเพื่อความโปร่งใส รวมทั้งความพร้อมรับการตรวจสอบหากมีการร้องขอ

2.9 ดำเนินงานวิจัยตามข้อตกลงในสัญญาอย่างเคร่งครัด และรายงานความก้าวหน้าตามกรอบเวลาที่กำหนด ทั้งพร้อมรับการตรวจสอบจากบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในทุกระยะของ

การดำเนินงานวิจัย เพื่อความโปร่งใสและแสดงความบริสุทธิ์ใจ
ในการวิจัย

2.10 ติดตามและทบทวนการดำเนินงานวิจัยเป็นระยะๆ
อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การวิจัยเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และ¹
สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

2.11 หมั่นตรวจสอบกับผู้ร่วมวิจัยตลอดช่วงการดำเนินงาน
วิจัย ว่าได้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพของนักวิจัย²
และพร้อมแก้ไขข้อบกพร่องโดยไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยง

2.12 ไม่นำข้อมูลที่รวบรวมได้ไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น³
นอกเหนือจากที่ระบุในข้อตกลงหรือสัญญาที่ทำไว้กับแหล่งทุน
และหน่วยงานต้นสังกัด หรือที่ได้แจ้งไว้แก่ผู้รับการวิจัย และต้อง⁴
ไม่บัดต่อภูมายและศีลธรรม

2.13 ระงับการดำเนินงานวิจัย และเสนอขอความเห็นชอบ
จากหน่วยงานต้นสังกัดและแหล่งทุน เพื่อยุติการดำเนินงานวิจัย⁵
ทันทีที่พบว่า งานวิจัยของตนมีผลกระทบต่อสาธารณะ สิ่งแวดล้อม
หรือความมั่นคงของประเทศอย่างรุนแรงโดยมีได้คาดคิดมาก่อน⁶
และอาจจำเป็นต้องดำเนินการอย่างอื่นด้วยความรอบคอบและ
ด้วยจิตสำนึกรับผิดชอบ เพื่อลดหรือระงับความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น

3. หลังการดำเนินงานวิจัย

นักวิจัยต้องแน่ใจว่ารายงานผลการวิจัยมีความชัดเจน และมีข้อมูลหรือหลักฐานสนับสนุนเพียงพอ ต้องให้เกียรติและอ้างถึงนักวิชาการหรือแหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในรายงานผลการวิจัย ระบุและลำดับซึ่งผู้นิพนธ์อย่างถูกต้องเป็นธรรม ไม่ส่งบทความวิจัยหรือผลงานวิจัยเรื่องเดียวกันไปติดพิมพ์ในวารสารมากกว่าหนึ่งแห่ง ต้องนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรม และแสดงความรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดจากการนำเสนอผลงานวิจัยสู่สาธารณะ ต้องเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการวิจัยตามระยะเวลาที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือแหล่งทุนกำหนด เพื่อให้พร้อมรับการตรวจสอบหากมีการร้องขอ

แนวทางปฏิบัติ

3.1 จัดทำและเสนอรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ซึ่งมีรายละเอียดตามโครงร่างและส่วนประกอบต่างๆ ในรายงานที่เป็นที่ยอมรับของศาสตร์สาขาวิจัยมีความชัดเจน มีข้อมูลหรือหลักฐานสนับสนุนเพียงพอ ไม่ขยายข้อค้นพบจากงานวิจัยเกินความเป็นจริง และต้องจัดทำบทสรุปสำหรับผู้บริหารตามความต้องการของแหล่งทุนและหน่วยงานต้นสังกัด ภายในการอบรมเวลาที่กำหนด

3.2 ให้เกียรติและอ้างถึงนักวิชาการ หรือแหล่งที่มาของข้อมูล แนวคิด ผลงาน และต้อยคำที่ได้นำมาใช้ในรายงานการวิจัย และบทความวิชาการที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่วิจัย ต้องไม่แอบอ้างหรือสร้างข้อมูลเท็จ หรือปลอมแปลงข้อมูล หรือนำผลงานของผู้อื่น

มาเป็นของตน หรือนำผลงานเดิมหรือเกื้อหนึ่งเดิมของตน กลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีการอ้างถึงอย่างชัดเจน

3.3 ระบุและลำดับข้อผิดพินธ์ในรายงานผลการวิจัย และบทความวิชาการ ตามที่ได้ตกลงไว้ตั้งแต่ต้นกับผู้ร่วมวิจัย หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงใหม่เมื่อมีเหตุผลอันควร และเป็นที่ยอมรับในคณะผู้ร่วมวิจัย โดยไม่มีการละเมิดลิขิตรหัสความเป็นผู้นิพนธ์

3.4 แสดงความขอบคุณต่อบุคคล คณะบุคคล และองค์กร ที่สนับสนุนงานวิจัยในกิตติกรรมประกาศ เพื่อเป็นเกียรติว่าเป็นผู้มีส่วนในการผลิตผลงานวิจัย ทั้งนี้ควรแจ้งให้ผู้ที่จะได้รับการระบุชื่อทราบและให้คำยินยอมก่อน

3.5 ส่งบทความวิจัยหรือผลงานวิจัยไปตีพิมพ์ในวารสาร ในประเทศและต่างประเทศ ที่มีการประเมินและตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญในศาสตร์ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่วิจัย

3.6 ไม่ส่งบทความวิจัยหรือผลงานวิจัยเรื่องเดียวกัน ไปยังบรรณาธิการของวารสารมากกว่าหนึ่งแห่ง โดยหวังว่าจะเป็นการเพิ่มโอกาสในการได้รับการตีพิมพ์มากขึ้น เนื่องจากการกระทำ เช่นนี้อาจทำให้เกิดการตีพิมพ์ซ้ำซ้อน

3.7 สามารถตีพิมพ์ผลงานวิจัยเรื่องเดียวกันมากกว่าหนึ่งภาษาได้ หากวารสารที่ส่งผลงานวิจัยไปตีพิมพ์ มีนโยบายรองรับหลักการตั้งกล่าว ทั้งนี้นักวิจัยต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบล่วงหน้าด้วย

3.8 สามารถส่งเรื่องเต็มของบทคัดย่อที่ได้รับการตีพิมพ์ ในรายงานการประชุมวิชาการแล้ว ไปให้varสารวิชาการพิจารณาได้ แต่ควรแจ้งให้บรรณาธิการทราบสารทราบด้วย

3.9 ไม่พิมพ์ผลงานวิจัยโดยการแบ่งย่อยให้เป็นหลายเรื่อง เกินความเหมาะสม แต่อาจทำได้หากบทความเหล่านั้นมีเนื้อหา เมื่อนอกันไม่เกินร้อยละสิบ และต้องไม่ใช้ตารางหรือภาพประกอบ เดียวกัน ทั้งนี้นักวิจัยต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบสารที่ตนส่ง บทความไม่ได้รับทราบและยอมรับก่อน

3.10 เผยแพร่ผลงานวิจัยอย่างกว้างขวาง และครอบคลุม กลุ่มเป้าหมายต่างๆ เพื่อให้ชุมชนและสังคมได้รับข้อมูลข่าวสารที่มี คุณค่า และนำผลงานวิจัยไปทันใจประโยชน์ ผลงานที่เผยแพร่ควร อยู่ในรูปแบบที่เข้าใจง่ายและชัดเจน

3.11 แสดงความรับผิดชอบต่อผลกระทบหรือผลเสีย ที่อาจเกิดจากการนำเสนอผลงานวิจัยสู่สาธารณะ และมีมาตรการ รองรับหรือแก้ปัญหาความเข้าใจผิดของสังคมที่มีต่อผลงานวิจัย ไว้ด้วยอย่างชัดเจน

3.12 ไม่เพิกเฉย และรีบแก้ไขให้สังคมเกิดความเข้าใจ ที่ถูกต้องอย่างทันท่วงที หากพบว่ามีผู้นำผลงานวิจัยของตนไป บิดเบือนเพื่อประโยชน์ส่วนตน

3.13 มีมาตรการที่เป็นระบบระเบียบและปลอดภัย ในการ เก็บรักษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการวิจัย ตามระยะเวลาที่ หน่วยงานต้นสังกัดหรือแหล่งทุนกำหนด หรือตามระยะเวลาที่

เหมาะสมกับประเภทของข้อมูล เพื่อความโปร่งใสและพร้อมรับการตรวจสอบหากมีการร้องขอ

3.14 ส่งมอบครุภัณฑ์ที่ได้รับจากแหล่งทุน ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรืออื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงหรือสัญญาที่ทำไว้กับแหล่งทุนหรือหน่วยงานต้นสังกัด เมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินงานวิจัย

แนวทางปฏิบัติของนักวิจัย ต่อผู้อื่นและหน่วยงาน

แนวการปฏิบัติของนักวิจัยต่อผู้ช่วยงานวิจัย

นักวิจัยต้องกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ช่วยงานวิจัยแต่ละคนให้ชัดเจน และยอมรับกันตั้งแต่ก่อนเริ่มดำเนินงานวิจัย สนับสนุนให้ผู้ช่วยงานวิจัยใช้ความรู้และทักษะวิชาชีพทำงานในส่วนที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ สร้างบรรยายกาศที่ส่งเสริมการทำงานและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ให้คำปรึกษาแนะนำ กำกับดูแล ช่วยแก้ปัญหาด้วยเมตตาธรรม ป้องกันอันตรายและให้หลักประกันชีวิตและสุขภาพอย่างเที่ยงธรรม

แนวทางปฏิบัติ

- กำหนดหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ช่วยงานวิจัยแต่ละคนให้ชัดเจน เป็นที่รับรู้ เชื่อใจ และยอมรับกันตั้งแต่ก่อนเริ่มดำเนินงานวิจัย เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้งานวิจัยดำเนินไปได้ด้วยดีจนบรรลุผลสำเร็จ
- สนับสนุนให้ผู้ช่วยงานวิจัยใช้ความรู้และทักษะวิชาชีพของตน ทำงานในส่วนที่ได้รับมอบหมายให้เกิดประสิทธิผล และสนับสนุนงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องลัมพันธ์กัน ทำให้งานวิจัยดำเนินไปได้ด้วยดี และบุคคลมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
- สร้างบรรยายกาศที่ส่งเสริมการทำงานวิจัย ทั้งในด้านสถานที่ อุปกรณ์การวิจัย และเอกสารที่จำเป็นต่อการวิจัย
- ไม่ลั่งการหรือมอบหมายให้ผู้ช่วยงานวิจัยทำงานที่ต้องเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพหรือชีวิต โดยที่ไม่มีการฝึกอบรมให้มี

ความรู้ความสามารถอย่างเพียงพอ และต้องมีความเชื่อมั่นสูง ในเรื่องความปลอดภัยของผู้ช่วยวิจัย

5. ให้ความคุ้มครองและจัดทำประกันชีวิตและสุขภาพให้แก่ ผู้ช่วยวิจัย

6. แสดงความขอบคุณแก่ผู้ช่วยงานวิจัย โดยระบุใน กิตติกรรมประกาศเพื่อให้เกียรติในการร่วมสร้างผลงานวิจัย

แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยกับปรึกษาของ นักศึกษา

นักวิจัยต้องให้คำปรึกษาแนะนำ กระตุนจูงใจ และสนับสนุน ให้นักศึกษาในความดูแล กล้าคิด ตัดสินใจ และทำงานโดยใช้ ความรู้ทางวิชาการและระเบียบวิธีวิจัยอย่างถูกต้องและรอบคอบ รวมทั้งมีจรรยาวิชาชีพวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

1. ให้คำปรึกษาแนะนำ กระตุนจูงใจ และสนับสนุนให้ นักศึกษากล้าคิด ถ้าม ตอบ ตัดสินใจ และกระทำการต่างๆ ด้วยเหตุผล รวมทั้งใช้ความรู้ทางวิชาการและระเบียบวิธีวิจัย อย่างถูกต้อง และรอบคอบในทุกขั้นตอนของกระบวนการวิจัย

2. กำกับดูแล สอนงาน ควบคุมการดำเนินงานวิจัยของ นักศึกษาอย่างใกล้ชิดและด้วยเมตตาธรรม ช่วยแก้ปัญหาและ ป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น ทำให้งานวิจัยสมฤทธิผลอย่าง มีประสิทธิภาพ ภายในการอุปสรรคที่กำหนด

3. ไม่ARBหมายงานที่เสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพและชีวิต รวมทั้งงานที่ต้องการความชำนาญเฉพาะทางให้แก่นักศึกษา ที่ยังไม่มีความรู้ความชำนาญเพียงพอ ต้องฝึกนักศึกษาจนมี ความเชื่อมั่นสูงในเรื่องความปลอดภัย ก่อนARBหมายงานให้

4. คำนึงถึงผลประโยชน์ที่นักศึกษาสมควรได้รับ ส่งเสริม ให้พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการทำงานและผลิต ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ โดยรักษาจรรยาวิชาชีพวิจัยอย่างเคร่งครัด

5. จัดทำข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรกับนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร้านทางปัญญาและผลประโยชน์ที่เกิดจาก การวิจัย การมีชื่อและลำดับชื่อของผู้นิพนธ์ผลงานวิจัย สิทธิใน ข้อมูลและความเป็นเจ้าของผลงาน

6. ไม่ใช้สถานภาพที่สูงกว่าบังคับ บ่มูล หรือกดดัน การตัดสินใจของนักศึกษา และไม่ห้ามประโยชน์จากนักศึกษาในทาง มิชอบ

แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยต่อหน่วยงาน ตัวสังกัด

นักวิจัยต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับ การวิจัยของหน่วยงานต้นสังกัด ต้องแจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัด ทราบทุกครั้งที่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับข้อตกลง หรือสัญญากับแหล่งทุน ต้องไม่ดำเนินการเกี่ยวกับข้อตกลงเรื่อง การจัดสรรสิทธิประโยชน์จากทรัพยากร้านทางปัญญาที่ได้จากการวิจัย โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานต้นสังกัด ควรให้เกียรติ

และแสดงความขอบคุณหน่วยงานต้นสังกัดในกิจกรรมประกาศ
ในบทความหรือรายงานผลการวิจัย และในโอกาสอันควร

แนวทางปฏิบัติ

1. ศึกษาและปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวกับการวิจัยของหน่วยงานต้นสังกัด ต้องเสนอโครงการวิจัยผ่านหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนยื่นเสนอต่อแหล่งทุนและเมื่อโครงการวิจัยได้รับความเห็นชอบจากแหล่งทุนแล้ว ต้องขออนุมัติตามขั้นตอนต่างๆ ที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือแหล่งทุนกำหนด ก่อนเริ่มดำเนินงานวิจัยหรือใช้งบประมาณการวิจัย

2. ดำเนินการเกี่ยวกับข้อตกลงกับแหล่งทุนเรื่องการจัดสรรสิทธิประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้จากการวิจัยต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานต้นสังกัดแล้ว

3. จัดทำข้อตกลงในการจัดการ หรือโอนย้ายวัสดุวิจัยและครุภัณฑ์ระหว่างหน่วยงานที่ร่วมวิจัย เพื่อปกป้องสิทธิประโยชน์ของหน่วยงาน

4. แจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบทุกครั้งที่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง หรือไม่สามารถดำเนินงานวิจัยได้ทันตามกรอบเวลา หรือจะยกเลิกข้อตกลงหรือลัญญา ก่อนกำหนด หรือจะขอขยายเวลาเพิ่มเติม

5. ให้เกียรติและแสดงความขอบคุณหน่วยงานต้นสังกัดในกิจกรรมประกาศของบทความหรือรายงานผลการวิจัย และในโอกาสอันควร

6. เก็บรักษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการวิจัยตลอดโครงการอย่างเป็นระบบ ตามระยะเวลาที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือแหล่งทุนกำหนด เพื่อความโปร่งใสและพร้อมให้ตรวจสอบหากมีการร้องขอ

แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยต่อแหล่งทุนวิจัย

นักวิจัยต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อตกลงในสัญญา กับแหล่งทุนวิจัย ต้องส่งรายงานประจำวัน รายงานความก้าวหน้า และรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อแหล่งทุนตรงตามกำหนด รวมทั้งขอบคุณในกิจกรรมประกาศและในโอกาสอันควร

แนวทางปฏิบัติ

1. ตกลงเรื่องการจัดสรรสิทธิประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้จากการวิจัยกับแหล่งทุนวิจัยให้ชัดเจน และด้วยความเห็นชอบของหน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัย ก่อนลงนามในข้อตกลงหรือสัญญา
2. ปฏิบัติตามสัญญาที่ได้ลงนามไว้กับแหล่งทุนวิจัยอย่างเคร่งครัด
3. ทำงานวิจัยตามแผนงานและส่งรายงานประจำวัน รายงานความก้าวหน้า และรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อแหล่งทุนวิจัย ตรงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา
4. แจ้งให้แหล่งทุนทราบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยผ่านหน่วยงานต้นสังกัดทุกครั้งที่เกิดกรณีไม่สามารถดำเนินงานวิจัยได้ตามแผน เพื่อขออนุมัติการเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็น และแจ้งผลการอนุมัติให้ผู้ร่วมวิจัยทราบด้วย
5. ให้เกียรติและขอบคุณแหล่งทุนวิจัยในกิจกรรมประกาศและในโอกาสอันควร

แนวทางปฏิบัติของบุคคล และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

แนวทางปฏิบัติของบุคคลและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. แนวทางปฏิบัติของผู้อำนวยการหรือหัวหน้าชุด โครงการวิจัย

ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าชุดโครงการวิจัย พึงให้คำปรึกษา แนะนำ กำกับดูแล และช่วยเหลือนักวิจัยในชุดโครงการ ทั้งด้าน วิชาการและการบริหารจัดการ การแก้ปัญหา การเก็บรักษาข้อมูล และเอกสารเกี่ยวกับการวิจัย การผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ การเป็นแบบอย่างที่ดีในการวิจัย และการรักษาจรรยาวิชาชีพวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

1.1 ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทั้งด้านวิชาการและการบริหารจัดการแก่นักวิจัยในชุดโครงการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยในแต่ละโครงการดำเนินไปได้ตามแผน จนสัมฤทธิผลภายในกรอบเวลาที่กำหนด

1.2 กำกับดูแลและหมั่นตรวจสอบความก้าวหน้าของงานวิจัย เพื่อแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินงานวิจัย และเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ ทั้งของตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.3 ประสานงานระหว่างโครงการวิจัยต่างๆ ในชุดโครงการ เพื่อป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน

1.4 แนะนำและกระตุนให้นักวิจัยในชุดโครงการวิจัย เก็บรักษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการวิจัย ตามกรอบเวลาที่ หน่วยงานต้นสังกัดหรือแหล่งทุนกำหนด

1.5 เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำวิจัยและการบริหารงานวิจัย กระตุนจูงใจให้นักวิจัยและผู้ร่วมวิจัยในชุดโครงการปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์ กติกา และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการทำวิจัยของหน่วยงาน ต้นสังกัดและแหล่งทุน เพื่อเป็นการรักษาและส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพ วิจัย

2. แนวทางปฏิบัติของผู้จัดการหรือผู้ประสานงาน ชุดโครงการวิจัย

ผู้จัดการหรือผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัย พึงให้คำปรึกษา แนะนำ กำกับดูแล และช่วยเหลือนักวิจัยในชุดโครงการ ประสานงาน และทำงานร่วมกับนักวิจัยหลักของแต่ละโครงการ ผลิตผลงานวิจัย ที่มีคุณภาพ เป็นแบบอย่างที่ดีในการวิจัย การบริหารงานวิจัย และ การรักษาจรรยาบรรณวิชาชีพวิจัย รวมทั้งสร้างเครือข่ายในการพัฒนา งานวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

2.1 ประสานงาน ควบคุม และกำกับโครงการวิจัยต่างๆ ในชุดโครงการวิจัยที่รับผิดชอบ เพื่อให้ทุกโครงการสัมฤทธิ์ผล และได้รายงานผลการวิจัยเผยแพร่ในวารสารวิชาการภายในกรอบ เวลาที่กำหนด

2.2 ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือนักวิจัยในชุดโครงการวิจัย แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำวิจัยโดยตลอดจนสิ้นสุดโครงการ

2.3 ทำงานร่วมกับนักวิจัยหลักในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ ให้เกิดความก้าวหน้าในศาสตร์ที่ศึกษา และได้นวัตกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สังคม

2.4 เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำวิจัยและการบริหารงานวิจัย รวมทั้งการรักษาและส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพวิจัยแก่นักวิจัยอื่นๆ

2.5 สร้างเครือข่ายงานวิจัยระหว่างโครงการวิจัยในชุด กับโครงการวิจัยอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อขยายความร่วมมือในการวิจัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และให้เกิดการพัฒนางานวิจัยของประเทศในระยะยาว

2.6 ไม่ใส่ชื่อตนเองร่วมเป็นผู้นิพนธ์ในผลงานวิจัย หากไม่ได้เป็นนักวิจัยหลักหรือนักวิจัยร่วมในโครงการวิจัยใดๆ

3. แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยง

นักวิจัยที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยง พึงให้คำปรึกษา แนะนำ สอนงาน และช่วยเหลือนักวิจัยรุ่นใหม่อย่างใกล้ชิด ในกรณีคิดค้นคัว และผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ด้วยความเพียรพยายาม และมีจรรยาบรรณวิชาชีพวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

3.1 ทุ่มเทสติปัญญาและเวลาในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ให้คำปรึกษา แนะนำ สอนงาน และให้ความช่วยเหลือ

ด้านวิชาการและระเบียบวิธีวิจัยแก่นักวิจัยรุ่นใหม่หรือนักวิจัยหลังปริญญาเอกอย่างใกล้ชิด ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการทำวิจัย และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 เป็นแบบอย่างที่ดีในการคิด ค้นคว้า หาเหตุผล เพื่อสร้างองค์ความรู้และวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการ วิชาชีพ การวิจัยและพัฒนา รวมทั้งสังคม

3.3 สร้างความแข็งแกร่งให้แก่นักวิจัยรุ่นใหม่ ทำให้สามารถพึงตนเองได้ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งความพยายาม พยายามทำงานจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย

3.4 ปลูกฝังความมีคุณธรรมและจริยธรรมแก่นักวิจัยรุ่นใหม่ ทำให้เกิดวินัยในการประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพวิจัย และไม่ขัดต่อกฎหมายและความมั่นคงของประเทศ

4. แนวทางปฏิบัติของผู้ประเมินข้อเสนอโครงการวิจัย และบทความวิจัย

ผู้ประเมินข้อเสนอโครงการวิจัยและบทความวิจัย พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม ยึดถือหลักเกณฑ์ และมาตรฐานที่กำหนดโดยองค์กรหรือวารสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง เป็นหลักในการประเมินอย่างเที่ยงธรรม รักษาความลับและปกป้อง สิทธิประโยชน์ของผู้เสนอโครงการวิจัยและผู้นิพนธ์ความวิจัย ไม่นำแนวคิดของการวิจัยและหัวข้อโครงการวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยไม่ได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อเสนอโครงการวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

4.1 ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อให้การตรวจสอบและการประเมินมีความเที่ยงธรรม ชอบด้วยเหตุผล โปร่งใส และปราศจากอคติ

4.2 ประเมินข้อเสนอโครงการวิจัย หรือบทความวิจัย โดยยึดถือหลักเกณฑ์และมาตรฐาน ที่กำหนดขึ้นหรือเป็นที่ยอมรับโดยองค์กรหรือวารสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

4.3 ควรปฏิเสธการเป็นผู้ประเมิน หากว่าจักคุ้นเคยเป็นส่วนตัว กับผู้เสนอโครงการวิจัย หรือกับผู้นิพนธ์บทความวิจัยที่จะประเมิน เพื่อป้องกันมิให้เกิดอคติหรือถูกกล่าวหาว่ามีอคติ ถ้าหากเลี่ยงไม่ได้ ต้องพิจารณาผลงานอย่างเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และสามารถ อธิบายด้วยเหตุผลได้อย่างชัดเจน

4.4 ประเมินข้อเสนอโครงการวิจัย หรือบทความวิจัยให้แล้วเสร็จและส่งต้นฉบับคืนให้ผู้เกี่ยวข้อง หรือบรรณาธิการวารสาร ภายในกรอบเวลาที่กำหนด

4.5 แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้บรรณาธิการวารสารทราบ ทันทีที่พบว่าบทความวิจัยที่ประเมินมีเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้น

4.6 รักษาความลับของโครงการวิจัย หรือบทความวิจัย และไม่นำไปวิพากษ์วิจารณ์กับผู้อื่น เพื่อปกป้องสิทธิประโยชน์ ของผู้นำเสนอโครงการวิจัย หรือผู้นิพนธ์บทความวิจัย

4.7 ไม่นำแนวคิดของการวิจัยหรือหัวข้อโครงการวิจัยที่อยู่ในระหว่างการประเมินหรือภายหลังการตัดสินใจให้ได้รับทุนวิจัย

ไปดำเนินการหรือให้ผู้อื่นนำไปใช้ประโยชน์ โดยไม่ได้รับคำยินยอม เป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของข้อเสนอโครงการวิจัย

5. แนวทางปฏิบัติของบรรณาธิการ

บรรณาธิการพึงประกาศแนวทางปฏิบัติ ให้ผู้ประสงค์จะนำผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสารทราบโดยทั่วไป แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินบทความวิจัยอย่างรอบคอบ จัดปัญหาการเมลประโยชน์ทับซ้อน ไม่นำส่วนใดของบทความที่อยู่ในระหว่างการประเมินหรือรอการตีพิมพ์ไปใช้ประโยชน์ โดยไม่ได้รับคำยินยอมจากผู้นิพนธ์บุคคล

แนวทางปฏิบัติ

5.1 ประกาศให้ผู้นิพนธ์ที่ประสงค์จะนำผลงานวิจัยตีพิมพ์ ในวารสารทราบโดยทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับ การแสดงหนังสือรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน หรือคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในสัตว์ (หรือในชื่ออื่นที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ และรับรองให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้คนหรือสัตว์ทดลองได้) และข้อปฏิบัติที่จำเป็นอื่นๆ ที่ผู้นิพนธ์ต้องปฏิบัติตาม

5.2 กำหนดบทลงโทษผู้ประพฤติผิดจากรายวิชาชีพในการตีพิมพ์บทความวิจัย และประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบโดยทั่วไป

5.3 ไม่รับตีพิมพ์บทความวิจัยเพียงเพื่อผลประโยชน์ของผู้นิพนธ์หรือของวารสาร โดยไม่พิจารณาผลการประเมินคุณภาพของบทความจากคณะกรรมการประเมินที่ได้แต่งตั้งขึ้น

5.4 แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินจากผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ และทักษะตรงตามสาขางานเรื่องที่วิจัย และไม่มีประวัติว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ เพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณภาพทางวิชาการของบทความวิจัย แล้วรายงานผลการประเมินเป็นลายลักษณ์อักษรให้บรรณาธิการทราบ เพื่อให้การตีพิมพ์บทความมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเจตนาการเผยแพร่อง่าวารสาร รวมทั้งช่วยปรับปรุงให้บทความมีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5.5 ไม่ควรปิดกั้นการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินจากบุคคลที่ผู้นิพนธ์เสนอชื่อให้เป็นผู้ประเมินบทความวิจัยของตน หากผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อนั้นมีความรู้ความสามารถอย่างเชี่ยวชาญในศาสตร์ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ประเมิน

5.6 แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ประเมินทราบทุกครั้งถึงกรอบเวลาในการประเมิน และการรักษาความลับของบทความที่ประเมิน

5.7 ไม่เปิดเผยรายชื่อผู้นิพนธ์ และชื่อหน่วยงานของผู้นิพนธ์ต่อผู้ประเมิน

5.8 ควรถอนเรื่องคืนจากคณะกรรมการประเมิน หากพบว่าผู้ประเมินในคณะกรรมการมีความเห็นไม่ตรงกันอันเนื่องมาจากการมีผลประโยชน์ทับซ้อน

5.9 ระมัดระวังไม่ให้เกิดความเสียหายจากการตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสาร เช่น ความผิดพลาดในการจัดพิมพ์ การฟ้องร้องหรือร้องเรียนจากเจ้าของผลงานตัวจริง เป็นต้น

5.10 ไม่ละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบว่า ผู้นิพนธ์บหความประพฤติมิดจรรยาวิชาชีพวิจัย

5.11 ควรลงประกาศในวารสารฉบับถัดไป เมื่อพบว่า มีการตีพิมพ์บหความซ้อน และลงคำชี้แจงของผู้นิพนธ์ด้วย นอกจากนี้ ควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารที่ตีพิมพ์บหความซ้อนแก้ไขทราบด้วย ส่วนการลงโทษนั้น ให้เป็นไปตามนโยบายของวารสาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.12 ไม่นำข้อมูล การแผลผล การอภิปรายผล การวิจารณ์ และข้อเสนอแนะ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของบหความวิจัยที่อยู่ระหว่างการประเมินหรือรอการตีพิมพ์ ไปใช้ประโยชน์โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการยืนยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้นิพนธ์บหความ

6. แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานต้นสังกัด

หน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัย พึงดำเนินไว้ซึ่งมาตรฐานงานวิจัย เพื่อให้ผลงานวิจัยของหน่วยงานและนักวิจัยเป็นที่ยอมรับของประชาคมวิจัยทั้งในและต่างประเทศ และเป็นไปตามจรรยาวิชาชีพวิจัย รับผิดชอบและสนับสนุนการดำเนินงานของนักวิจัย และองค์กรในสังกัด และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยในทางที่ชอบธรรม

แนวทางปฏิบัติ

6.1 ส่งเสริมนักวิจัยให้สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์แก่วงการวิชาการ วิชาชีพ และสังคม รวมทั้งเผยแพร่ผลงานวิจัยออกสู่สาธารณะในรูปแบบต่างๆ

6.2 เปิดโอกาสให้นักวิจัยของหน่วยงานมีเสรีภาพทางวิชาการ มีอิสระในการกำหนดปัญหาหรือหัวข้อวิจัย และดำเนินการศึกษาค้นคว้าโดยปราศจากการแทรกแซงในกระบวนการวิจัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้เผยแพร่ต่อไปสู่สาธารณะ

6.3 กระตุนจูงใจให้นักวิจัยปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพวิจัย โดยไม่คิดหลักเลี้ยง หรือจะใจกระทำผิดอย่างไม่รู้สึกอาย

6.4 มีมาตรการป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดอคติ และความไม่เที่ยงธรรมในการทำวิจัยและการรายงานผลการวิจัย

6.5 กำหนดกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดสรรลิขิประโยชน์ จากทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้จากการวิจัย และให้มีการลงนามในสัญญาหรือข้อตกลง เพื่อให้นักวิจัยถือปฏิบัติตามอย่างเดิร์งครด หากนักวิจัยหรือองค์กรในสังกัดได้รับทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก ก็ต้องให้ทราบนักในเรื่องดังกล่าวก่อนลงนามในสัญญา หรือข้อตกลงกับแหล่งทุนวิจัยด้วย

6.6 เสริมสร้างบรรยายกาศในการวิจัย โดยให้นักวิจัยใช้อาคารสถานที่เพื่อการวิจัยตามสมควรแก่กรณี สนับสนุนด้านสาธารณูปโภค จัดหาอุปกรณ์การวิจัย เครื่องมือพื้นฐานในการวิจัย เพื่อให้นักวิจัยทำงานได้อย่างต่อเนื่องตามแผนงานวิจัยที่ได้รับ ความเห็นชอบจนสิ้นสุดโครงการ

6.7 กำกับดูแล ติดตามความก้าวหน้าในการทำวิจัยของนักวิจัยและองค์กรในสังกัด ให้มีการดำเนินงานตรงตามแผนและวัตถุประสงค์ รวมทั้งข้อกำหนดในข้อตกลง หรือสัญญาที่ได้ลงนามร่วมกันระหว่างแหล่งทุนกับคู่สัญญา

6.8 ระจับหรือยับยั้งงานวิจัยที่ฝ่าฝืน หรือกระทำผิดจรรยาวิชาชีพวิจัย และมีมาตรการลงโทษโดยไม่เพิกเฉย ทั้งนี้ต้องรักษาความลับ และมีแนวทางปกป้องผู้ที่ร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำผิดจรรยาวิชาชีพวิจัย ขณะเดียวกันก็มีแนวทางปกป้องและช่วยเหลือนักวิจัยที่ไม่ได้รับความยุติธรรมจากการร้องเรียนด้วย

6.9 ให้รางวัลหรือสิ่งจูงใจแก่นักวิจัยและองค์กรในสังกัด ที่ประพฤติปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพวิจัย และยกย่องเชิดชูผู้มีผลงานวิจัยดีเด่นเป็นที่ยอมรับของศาสตร์ในสาขานั้น หรือเกิดคุณค่าแก่สังคมหรือสาธารณะ โดยไม่กระทำผิดจรรยาวิชาชีพวิจัย เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักวิจัยและองค์กรในสังกัด

6.10 ส่งเสริมให้มีการจัดทำแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานในการวิจัยศาสตร์สาขาต่างๆ เพื่อเสริมสร้างจรรยาวิชาชีพและมาตรฐานงานวิจัยในศาสตร์เฉพาะทาง

6.11 มีคณะกรรมการพิจารณาจuryกรรมการวิจัยในคน และคณะกรรมการจuryกรรมการวิจัยในสัตว์ (หรือในชื่อเรียกอย่างอื่น) เพื่อกำกับดูแลและพิจารณารับรองโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคนและสัตว์ ของนักวิจัยและองค์กรในสังกัด เพื่อให้ความคุ้มครองและหลักประกันว่าจะไม่เกิดผลกระทบและอันตรายใดๆ แก่คน หรือสัตว์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาหรือทดลอง

6.12 กระตุ้นให้นักวิจัยและองค์กรในสังกัด บันทึกข้อมูลรายละเอียดในการวิจัยอย่างถี่ถ้วน และมีมาตรการในการเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการวิจัย เพื่อความโปร่งใส และพร้อมให้ตรวจสอบหากมีการร้องขอ โดยเฉพาะกรณีที่นักวิจัยได้พ้นสังกัด หรือพ้นจากการกำกับดูแลของหน่วยงานแล้ว

6.13 กำหนดให้นักวิจัยและองค์กรในสังกัดดูแลและป้องกัน การแพร่กระจายมลพิษ รวมทั้งจัดสถานที่สำหรับกำจัดมลพิษ อันเกิดจากการศึกษาหรือทดลอง เพื่อมิให้เกิดอันตรายต่อกัน สัตว์ พืช สังคม ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

6.14 สนับสนุนให้มีนักวิจัยที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยง เพื่อช่วยให้นักวิจัยรุ่นใหม่ได้เรียนรู้และสั่งสมประสบการณ์ในการทำวิจัยอย่างถูกต้องและมีมาตรฐานสูงขึ้น เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่มีคุณค่า ทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งเกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ

6.15 ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักวิจัยเผยแพร่ผลงานวิจัย ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอื่นๆ เพื่อสร้างเสริม องค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ รวมทั้งเพื่อประโยชน์ อย่างกว้างขวางแก่ชุมชน สังคม สาธารณชน และเชิงพาณิชย์ โดยหน่วยงานร่วมสนับสนุนค่าใช้จ่าย

6.16 ปกป้องสิทธิของนักวิจัยในการนำเสนอข้อมูลวิจัย ของสู่สาธารณะอย่างมีความรับผิดชอบ โดยเฉพาะประเด็นที่ เกี่ยวกับปัญหาทางสังคม การเมือง และสุขภาพ

6.17 ส่งเสริมและช่วยเหลือนักวิจัยในการจดสิทธิ์ สิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ที่ได้จากการวิจัย

6.18 สนับสนุนให้นักวิจัยและองค์กรในสังกัดสร้าง เครื่อข่ายความร่วมมือในการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อ พัฒนาขึ้นสู่ความเป็นนักวิจัยมืออาชีพหรือองค์กรแห่งความ เป็นเลิศ

6.19 สนับสนุนให้มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรธุรกิจเอกชน องค์กรปกครองท้องถิ่น และองค์กรอื่นๆ เพื่อ ให้มีการทำวิจัยร่วมกัน หรือนำผลงานวิจัยไปปรับใช้เพื่อประโยชน์ ทางสังคม ธุรกิจ และเชิงพาณิชย์มากยิ่งขึ้น

7. แนวทางปฏิบัติของแหล่งทุนวิจัย

แหล่งทุนวิจัยควรสนับสนุน และส่งเสริมให้มีการวิจัยที่ สร้างเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นประโยชน์ ต่อสังคมและประเทศชาติ กำหนดและประกันคุณภาพงานวิจัย รวมทั้งจรรยาวิชาชีพวิจัย ไม่ขอให้นักวิจัยทำวิจัยนอกเหนือจาก ที่ระบุในสัญญา ไม่แทรกแซงอิสรภาพทางความคิด จัดสรร ศิทธิประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยอย่างเป็นธรรม ติดตามและประเมิน ความสำเร็จของนักวิจัยผู้รับทุน เพื่อพัฒนาหัวข้อวิจัย และ ปรับปรุงวิธีการคัดเลือกนักวิจัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

แนวทางปฏิบัติ

7.1 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการวิจัย ที่สร้างเสริม ความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นประโยชน์แก่สังคม และประเทศชาติ ทั้งในเชิงสาขาวรณะและเชิงพาณิชย์

7.2 ประกาศรับสมัครอย่างกว้างขวาง และมีเวลาเพียงพอ ให้นักวิจัยและหน่วยงานที่สนใจ จัดเตรียมข้อเสนอโครงการวิจัย ได้ทันการณ์ และสอดคล้องกับเกณฑ์การคัดเลือกของแหล่งทุน

7.3 ให้โอกาสอย่างเท่าเทียมกันแก่นักวิจัยหรือหน่วยงานที่ มีคุณสมบัติตรงตามกำหนด ในการยื่นเสนอโครงการเพื่อขอรับทุน สนับสนุนการวิจัย

**7.4 คัดเลือกนักวิจัยหรือหน่วยงานที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
ด้วยความเที่ยงธรรม เพื่อให้แน่ใจว่าจะสามารถดำเนินงานวิจัย
ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และสัมฤทธิ์ผลภายในการอบรมเวลาที่กำหนด**

**7.5 จัดสรรทุนวิจัย เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็น
ในการวิจัย ให้นักวิจัยหรือหน่วยงานคู่สัญญาอย่างเพียงพอ และให้
ได้รับตรงตามเวลาที่กำหนดในสัญญา ยกเว้นเหตุสุดวิสัย แต่ก็ควร
ให้เกิดผลเสียหายแก่โครงการวิจัยน้อยที่สุด และควรมีมาตรการ
ควบคุมการใช้งบประมาณสำหรับกิจกรรมต่างๆ ในโครงการวิจัย
ให้เป็นไปตามสัญญา**

**7.6 กำหนดมาตรการควบคุมและกำกับดูแลการดำเนิน
งานวิจัยให้เป็นไปตามข้อตกลงหรือสัญญา รักษามาตรฐานใน
การดำเนินงานวิจัยให้ถูกต้องทุกขั้นตอนของกระบวนการวิจัย
และป้องกันการประพฤติปฏิบัติที่ขัดต่อจรรยาบรรณวิชาชีพวิจัย**

**7.7 รักษาความลับของโครงการวิจัย เพื่อปกป้องสิทธิ
ประโยชน์ของนักวิจัย หากปฏิเสธการให้ทุนแก่โครงการวิจัยใด
ต้องไม่ให้มีการนำแนวคิดหรือหัวข้อวิจัยของโครงการนั้นไปให้ทุน
แก่นักวิจัยหรือหน่วยงานอื่น**

**7.8 แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหรือประเมินข้อเสนอ
โครงการวิจัยให้ตรงตามสาขา และอาจมีผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัย เข้าร่วมด้วยตามความจำเป็น ไม่ควร
แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับนักวิจัยเป็นผู้พิจารณา
ข้อเสนอ หรือประเมินโครงการวิจัย เพื่อป้องกันอคติในการพิจารณา
และเป็นการรักษาความเที่ยงธรรม**

7.9 กำหนดให้นักวิจัยหรือหน่วยงานที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับ คนหรือสัตว์ ต้องมีหนังสือรับรองจากคณะกรรมการพิจารณา จริยธรรมการวิจัยในคน หรือคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม การวิจัยในสัตว์ (หรือในชื่อเรียกอย่างอื่น) ก่อนนำเสนอโครงการ วิจัยด้วย เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดหรือบกพร่องที่อาจพบภายหลัง การอนุมัติทุนแก่โครงการวิจัยแล้ว

7.10 ไม่เอาัดเอาเบรียบนักวิจัย และไม่ขอให้นักวิจัย ทำวิจัยนอกเหนือจากขอบเขตที่ได้ตกลงกันไว้ในสัญญา

7.11 เคารพในศักดิ์ศรีและให้เกียรตินักวิจัย รวมทั้ง ไม่จำกัดเสรีภาพในการวิจัย ไม่แทรกแซงอิสรภาพทางความคิด ของนักวิจัย แต่มุ่งเน้นที่คุณภาพของการวิจัย และสนับสนุนงาน วิจัยที่ปฏิบัติถูกต้องตามจรรยาวิชาชีววิจัย

7.12 จัดสรรสิทธิประโยชน์จากทรัพย์ลิ吟ทางปัญญาที่ได้ จากการวิจัย ให้แก่นักวิจัยและหน่วยงานต้นสังกัดอย่างเป็นธรรม โดยระบุอย่างชัดเจนในสัญญา

7.13 ตั้งคณะกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อติดตาม การดำเนินงานวิจัยและประเมินผลงานวิจัย ให้เป็นไปตามข้อตกลง พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

7.14 มีหน่วยงานรับเรื่องราวเกี่ยวกับการประพฤติผิด จรรยาวิชาชีพของนักวิจัยผู้รับทุน และมีกลไกปกป้องผู้ให้ข้อมูล หรือผู้ร้องเรียน เพื่อมิให้ได้รับความเดือดร้อน พร้อมทั้งมีการ ตรวจสอบข้อมูลในเบื้องต้น เพื่อให้ความยุติธรรมแก่ทั้งผู้ร้องเรียน และนักวิจัย หากพบจากการไต่สวนข้อเท็จจริงว่านักวิจัยประพฤติ

ผิดจรรยาวิชาชีพวิจัย ควรแจ้งผลการได้ส่วนให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

7.15 แจ้งให้นักวิจัยผู้รับทุน สำนักพิมพ์ หรือผู้ใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยทราบ ในทันทีที่พบว่านักวิจัยได้นำผลงานวิจัยที่แหล่งทุนไม่อนุญาตให้เผยแพร่ ไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่

7.16 ตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินความสำเร็จของนักวิจัยที่ได้รับทุน เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาหัวข้อวิจัย และปรับปรุงวิธีการคัดเลือกนักวิจัยต่อไป

การประพฤติพิสด
จรรยาวิชาชีพวิจัย

การประพฤติพิจารณาวิชาชีพวิจัย

การกระทำต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการประพฤติผิดจรรยาวิชาชีพวิจัย และนักวิจัยไม่สมควรกระทำการทำอย่างยิ่ง

1. การคัดลอกงานหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองและผลงานดังกล่าว เช่น แนวคิด ภาษา ถ้อยคำ ข้อความคติพจน์ สุภาษิต ภาพเขียน ภาพถ่าย รูปปั้น รูปจำลอง ทำงานของเพลง และผลงานใดๆ ของผู้อื่น เป็นต้น ไม่ว่าจะนำมาเพียงทั้งหมดหรือบางส่วน หรือนำเอามาทำใหม่ด้วยตนเอง หรือว่าจ้างให้ผู้อื่นทำให้โดยมีการแก้ไข ตัดแปลง หรือปรับปรุงใหม่ แล้วเสนองานหรือผลงานนั้นประหนึ่งว่าเป็นของตน โดยปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้ชัดแจ้ง ทำให้บุคคลอื่นเข้าใจผิดว่าเป็นของตน การกระทำเช่นนี้ เป็นความไม่ซื่อสัตย์หรือเป็นการหลอกลวงทางวิชาการ และการขาดจิตสำนึกในความมีจรรยาหรือความประพฤติที่ดี

2. การคัดลอกผลงานของตนเอง โดยนักวิจัยคัดลอก หรือนำผลงานของตนเองที่เหมือนเดิม หรือเกือบเหมือนเดิมหรือนำมาเพียงบางส่วน กลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีการอ้างถึงผลงานเดิมของตน รวมทั้งนำผลงานมารายงาน เพิ่มเติม หรือปรับแต่งให้ต่างไปจากเดิม เพื่อทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง หรือเข้าใจว่าเป็นผลงานคันพับใหม่ จนเกิดความผิดพลาดในการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

3. การปกปิด บิดเบือน แก้ไขข้อมูล ข้อความ หรือกระทำการใดๆ ในกระบวนการวิจัยและการรายงานผลการวิจัยที่ทำให้ผิดไปจากความเป็นจริง โดยการตัดตอน หรือเพิ่มเติม หรือตัดแปลง

ปρุ่งแต่ง แก้ไขข้อมูล ข้อความ หรือการปฏิบัติอื่นใดในกระบวนการ
วิจัยและรายงานข้อค้นพบจากการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามข้อสรุป¹
ที่ตนต้องการ การกระทำเช่นนี้เป็นการนำเสนอเรื่องหรือสิ่ง
อันเป็นเท็จ เป็นการกระทำผิดด้านวิชาการ วิชาชีพ และอาจถึง²
ขั้นผิดกฎหมาย รวมถึงการขาดจิตสำนึกในความมีจรรยา หรือ³
ความประพฤติที่ดี

4. การสร้างข้อมูลเท็จ หรือจงใจปั้นแต่งข้อมูลให้ผิด¹
ไปจากความเป็นจริงที่พบจากการวิจัย หรือหลอกเลี้ยงที่จะนำเสนอ
เรื่องหรือสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง ถือเป็นการหลอกลวง และ²
กระทำผิดทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ และความมีจรรยาหรือความ³
ประพฤติที่ดี

5. การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวหรือความลับของผู้รับการวิจัย¹
ที่นักวิจัยได้กระทำไปโดยไม่ได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร²
จากผู้รับการวิจัย ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้รับการวิจัยเป็นส่วนตัว³
ไม่ว่าในทางใดก็ตาม รวมทั้งความมีชื่อเสียง นอกเหนือนี้ การที่
นักวิจัยไม่ระมัดระวังในการนำเสนอข้อมูลหรือรายงานผลงานวิจัย¹
ทำให้สามารถคาดเดาตัวบุคคลที่กล่าวถึงได้ ก็ถือเป็นการกระทำ²
ที่ขาดความรับผิดชอบ และขาดจิตสำนึกในความมีจรรยาหรือ³
ความประพฤติที่ดี

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางศรีนทิพย์ นิมิตรมงคล ผู้พิมพ์^๒ชีชาณा
โทร. 0-2218-3548-50 โทรสาร 0-2218-3551

<http://www.cuprint.chula.ac.th>

